

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰባ ዘጠኝ ገጽ

የእኩለ ሌሊት ጩኸትና የሮም ትንቢታዊ ሚና፤ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ የመጨረሻዎቹን ዘመናት መግለጥ

Jeff Pippenger
2024-04-09

እኛ አሁን በቅዱስ ስፍራ ላይ ነን፤ በዳንኤል መጽሐፍ አንጻር ስናይ፣ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመካከለኛው ሌሊት ጩኸትን የሚወክሉት ወደ እነዚያ ጥቅሶች ደርሰናል። እነዚህ ጥቅሶች ደግሞ ከፍተኛ የተደረጉትን የዓለማዊ ምልክት ተሸካሚዎች መታተማቸውን ይለያያሉ። እነዚህ ጥቅሶች በመጨረሻዎቹ ቀኖች ጋር የሚገናኘው ከዳንኤል መጽሐፍ ያለው እና የተፈታው ክፍል ናቸው፤ እንዲሁም “ጊዜው ቀርቦአል” በሚባልበት ጊዜ፣ በቁጥር አሥራ ስድስት የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት ብቻ፣ የተፈታውን የየሱስ ክርስቶስ ራዕይ የዳንኤል አገላለጽ ይወክላሉ።

ይህን ራዕይ የሚያቆም ሮማ ናት፤ ይህም በምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አራት ውስጥ ተወክሎአል። ስለዚህ በቁጥር አሥራ አንድ እስከ አሥራ አምስት ስንጓዝ ሮማን በቅርብ መመልከት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም “ራዕይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል፤” እና የኢሳይያስን ምዕራፍ ሰባት ቁጥር ስምንትና ዘጠኝ ካለመናችሁ፡ “በእርግጥ አትጸኑም።”

ኡርያስ ስሚዝ በ«ዳንኤልና ራዕይ» መጽሐፍ ውስጥ ቢያንስ አራት ጊዜ አንድ ትንቢታዊ ደንብ ይጠቅሳል። ይህ ደንብ አንድ ትንቢታዊ ኃይል በትንቢት ውስጥ እስኪ “ገናኝ” ድረስ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር እንደሚይደለ ያመለክታል። ለመጀመሪያ ጊዜ ይህን ሲመለከት የሚያቀርበው ባቢሎን ወደ ትንቢታዊ ምስክርነት መግባቷን በተመለከተ ነው።

“በትንቢት ውስጥ ብሔራት እንዲጠቀሱ ልንጠብቅ የምንችለው፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር እስከ ዚያ ድረስ በተያያዙ ጊዜ ነው፤ የተቀደሰ ታሪክ መዝገቦች ሙሉ እንዲሆኑ እነርሱን መጥቀስ አስፈላጊ ሲሆን ነው፤ ይህም የትርጓሜ ግልጽ መርህ ነው።” ኡሪያ ስሚዝ፣ Daniel and the Revelation, 46.

ቢያንስ ሦስት ሌሎች ጊዜያት ስሚዝ ይህን መመሪያ ይጠቅሳል፣ እናም በእነዚህ ሦስቱ ሁሉ የአይሁድን “ቃል ኪዳን” ያመለክታል፤ ነገር ግን በአንደኛው ማጣቀሻ ውስጥ ያን ቃል ኪዳን በ162 ዓ.ዓ. እንደተፈጸመ ይለዩዋል፣ ሌሎች ሁለት ማጣቀሻዎች ግን የ“ቃል ኪዳን” የአይሁድና የሮማ ፍጻሜ በ161 ዓ.ዓ. መሆኑን ከሚለዩ ዘመናዊ ታሪካውያን ጋር ይስማማሉ።

“ምድራዊ መንግሥታት በእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር በአንድ ሁኔታ እስኪገናኙ ድረስ በትንቢት ውስጥ እንደሚይደቡ ለአንባቢው ማስታወስ አያስፈልግም። ሮም ከአይሁድ፣ በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከነበሩት ጋር፣ በታዋቂው የአይሁድ ቃል ኪዳን እ.ኤ.አ. 161 ተገናኝቶ። 1 መቃብያን 8፤ የጆሴፈስ Antiquities፣ መጽሐፍ 12፣ ምዕራፍ 10፣ ክፍል 6፤ Prideaux፣ ቅጽ II፣ ገጽ 166። ነገር ግን ከዚህ ሰባት ዓመት በፊት፣ ማለትም በእ.ኤ.አ. 168፣ ሮም መቄዶንያን አሸንፋ ነበር፣ እናም ያን አገር የግዛቷ አካል አድርጋለች። ስለዚህ ሮም በትንቢት ውስጥ የተገባችው፣ ልክ እንደ ተሸነፈው የፍየሉ የመቄዶንያ ቀንድ ሆና ወደ ሌሎች አቅጣጫዎች ለአዲስ ድል በመውጣት ላይ እያለች ነው። ስለዚህም ለነቢዩ ከፍየሉ ቀንዶች አንዱ ውስጥ እንደምትወጣ ታየች፣ ወይምም በዚህ ትንቢት ውስጥ ከዚያ እንደምትወጣ በትክክል ሊነገርላት ይችላል።” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

ነገር ግን ስሚዝ ደግሞ እንደነበረው 162 ዓ.ዓ. ነበር ብሎ ይገልጻል።

“ያ ኃይል ደግሞ በቅድስቲቱ ምድር ሊቆምና ሊያጠፋት የሚገባው ነበር። ሮማ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ከሆኑት ከአይሁድ ጋር በኪዳን በክ.ዓ. 162 ተገናኝቷል፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ በትንቢታዊው የዘመን ቀመር ውስጥ ጎልቶ የሚታይ ስፍራ ይዛለች። ሆኖም ግን በይሁዳ ላይ ሥልጣን ያገኘችው በተጨማሪ ድል በክ.ዓ. 63 ድረስ አልነበረም፤ ከዚያም በኋላ በሚከተለው ሁኔታ ሆነ።” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259.

ከዚያም ለሦስተኛ ጊዜ ወደዚያ ክስተት ሲያመለክት፣ እንደገና 161 ዓ.ዓ. ይላል።

“ነቢዩ እስከ ሰባው ሳምንታቱ ፍጻሜ ድረስ በመንግሥቱ ዓለማዊ ክስተቶች መካከል አውርዶ ካሳየን በኋላ፣ በቁጥር 23 ወደ እነዚያ ሮማውያን በአይሁድ ቃል ኪዳን ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር በቀጥታ የተገናኙበት ዘመን፣ ዓ.ዓ. 161 ይመልሰናል፤ ከዚያም ነጥብ ጀምሮ እስከ ቤተ ክርስቲያን የመጨረሻ ድል እና የእግዚአብሔር ዘላለማዊ መንግሥት መቋቋም ድረስ በቀጥተኛ የክስተቶች መስመር እንመራለን። አይሁድ በሰርያ ነገሥታት እጅግ ስለ ተጨቆኑ፣ የሮማውያንን እርዳታ ለመለመንና ከእነርሱ ጋር ‘የወዳጅነትና የህብረት ቃል ኪዳን’ ለማድረግ ልዑካንን ወደ ሮም ላኩ። 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. ሮማውያንም የአይሁድን ጥያቄ ሰምተው በሚከተሉት ቃላት የተጻፈ አዋጅ ሰጧቸው፡-”

“ስለ ከአይሁድ ሕዝብ ጋር የእርዳታና የወዳጅነት ቃል ኪዳን የሴኔቱ አዋጅ። ለሮማውያን ተገዥ ለሆነ ማንኛውም ሰው ከአይሁድ ሕዝብ ጋር ጦርነት ማድረግ አይፈቀድለትም፤ ወይም በእህል፣ ወይም በመርከቦች፣ ወይም በገንዘብ በመላክ እንዲህ ያደርጉትን መርዳትም አይፈቀድለትም፤ እና በአይሁድ ላይ ማንኛውም ጥቃት ቢደረግ፣ ሮማውያን እስከሚችሉት ድረስ ይረዷቸዋል፤ ደግሞም በሮማውያን ላይ ማንኛውም ጥቃት ቢደረግ፣ አይሁድ ይረዷቸዋል። እናም አይሁድ በዚህ የእርዳታ ቃል ኪዳን ላይ ማከል ወይም ከእርሱ ማስወገድ ቢፈልጉ፣ ይህ በሮማውያን የጋራ ስምምነት ይደረጋል። እና እንዲሁ የሚደረግ ማንኛውም ጨምሮ ኃይል ይኖረዋል። ‘ይህ አዋጅ’፣ የሴኔታ እንዲህ ይላል፣ ‘የሶሎሞን ልጅ የሆነው ኢውፖሎሙስ እና የኤልዳዳር ልጅ የሆነው ያሳን ጻፉት፤ በዚያን ጊዜም ይሁዳን የሕዝቡ ሊቀ ካህን ነበር፣ ወንድሙም ስምዖን የሠራዊቱ አዛዥ ነበር። ይህም ሮማውያን ከአይሁድ ጋር ያደረጉት የመጀመሪያው ቃል ኪዳን ነበር፣ እናም በዚህ መልኩ ተፈጽሞ ነበር።” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

ስሚዝ 162 ዓ.ዓ. በፊት እንደ ጠቀሰ ለምን እንደሆነ ማብራራት ሸክሜ አይደለም፤ ከዚህ ውጭ ያለኝ ግምት የጽሕፈት ስህተት ነበር የሚል ብቻ ነው። ነገር ግን ዋና ነጥቤ፣ እርሱ “አሕዛብ በትንቢት ውስጥ እንዲጠቀሱ የምንጠብቃቸው፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር እስከዚያ ድረስ በተገናኙ ጊዜ መጠቀሳቸው የተቀደሰ ታሪክ መዝገቦችን ፍጹም ለማድረግ አስፈላጊ ይሆናል” ብሎ የሚለየውን “ግልጽ የትርጓሜ መርህ” ላይ የሚያኖረውን አጽንዖት ለመጠቀስ ነው። ስሚዝ በዚያ መርህ ላይ አጽንዖት ሲያደርግ፣ ሮም ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ተገናኝቶ ብሎ የሚለየው በቁጥር ሀያ ሦስት ያለው “ቃል ኪዳን” በ161 ዓ.ዓ. በፊት ላይ ነው፤ ሆኖም ስሚዝ ሮም በትንቢታዊው ትረካ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ የገባችው በ200 ዓ.ዓ. በፊት እንደሆነ ይገልጻል፣ ይህም ከ161 ዓ.ዓ. በፊት በፊት ሠላሳ ዘጠኝ ዓመታት ቀደም ብሎ ነበር።

“አሁን አዲስ ኃይል ይቀርባል፤—‘የሕዝብህ ዘራፊዎች’ ቢሾጥ ኒውተን በቀጥታ ትርጉሙ እንዲህ ይላል፡- ‘የሕዝብህ ሰባሪዎች’። ከሩቅ፣ በቲበር ወንዝ ዳርቻዎች ላይ፣ አንድ መንግሥት በትልቅ ምቹቶች በጨለማ እቅዶች ራሱን እያሳደገ ነበር። በመጀመሪያ ትንሽና ደካማ ቢሆንም፣ በብርታትና በኃይል በሚያስደንቅ ፍጥነት አደገ፤ ችሎታውን ለመፈተንና የጦርነተኛ ክንዱን ብርታት ለማረጋገጥ እዚህና እዚያ በጥንቃቄ እየዘረጋ ሄደ፤ ከዚያም ኃይሉን ሲያውቅ፣ በድፍረት ራሱን በምድር አሕዛብ መካከል ከፍ አድርጎ አነሣ፣ የጉዳዮቻቸውንም መሪ መንኮራኩር በማይሸነፍ እጅ ያዘ። ከዚህ ወዲህ የሮም ስም በታሪክ ገጽ ላይ ይቆማል፤ ለረጅም ዘመናት የዓለምን ጉዳዮች ሊቆጣጠር፣ እስከ ዘመን ፍጻሜም ድረስ በአሕዛብ መካከል ታላቅ ተጽእኖ ሊያሳድር የተወሰነ ሆኖ።”

“ሮም ተናገረች፤ ሰርያና መቄዶንያም በሕልማቸው ገጽታ ላይ ለውጥ እየመጣ እንዳለ በቅርቡ አገኙ። ሮማውያን በግብፅ ያለውን ወጣት ንጉሥ በመደገፍ ጣልቃ ገቡ፤ እርሱ ከአንቲዮክስና ከፊልጶስ የታሰበለት ጥፋት እንዲጠበቅ ቆርጠው ነበር። ይህም በክርስቶስ ልደት በፊት 200 ዓመት ሲሆን፤ ሮማውያን በሰርያና በግብፅ ጉዳዮች ውስጥ ካደረጓቸው የመጀመሪያዎቹ አስፈላጊ ጣልቃ ገብነቶች አንዱ ነበር።” ኡራያ ስሚዝ፣ Daniel and the Revelation, 256.

ሮም ለመጀመሪያ ጊዜ በነቢያዊው ትረካ ውስጥ በክ.በ. 200 ዓመት ይገባል፤ እናም ያ በቁጥር አሥራ አራት ውስጥ ያለው መግቢያ በዳንኤል ሁሉ ውስጥ ስለ ሮም የተሰጠው ከሁሉ የላቀ ጠቃሚ ማጣቀሻ ነው። ምክንያቱም ራእይን የሚያቆም ምልክት እንደ ሮም የሚወስነው ትክክለኛው ቁጥር ይህ ነው። ስሚዝ እንዴት እንዲህ ያለ የትንቢት ሕግ አጽንኦት ሊሰጠው እንደቻለ፣ ከዚያም ክ.በ. 161 ዓመትን ጠቅሶ፣ በተመሳሳይ ጊዜ ክ.በ. 200 ዓመትን የሮም ኃይል “የተወወቀበት” ነጥብ እንደሆነ መለየቱ፣ እኔ ልፈታው የምሻው ችግር አይደለም። እኔ ሊፈታ የሚገባው ጥያቄ ካለኝ፣ እርሱ ስሚዝ እንደገለጸው ያ ሕግ ትክክለኛ መሆኑን ወይስ አለመሆኑን ነው። ትክክለኛ ከሆነ፣ እንግዲያስ ቁጥር አሥራ አራት ከክ.በ. 161 ዓመት ሕብረት በፊት ከተፈጸመ ከአይሁድ ጋር ያለ ግንኙነት ሊኖረው ይገባል ብዬ እከራከራለሁ።

እኔ የምረዳው፣ የአሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ቁጥሮች ታሪክ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የጳጳሳዊት ሮም ወደ ትንቢታዊ ታሪክ ራሷን የምታስገባበትን ታሪክ እንደሚለይ ነው። እርሷም ይህን የምታደርገው በዚያ ታሪክ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከሆኑት ከአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ጋር በተያያዘ ነው። ኢየሱስ መጨረሻውን ሁልጊዜ በመጀመሪያው እንደሚያብራራ፣ በ200 ዓ.ዓ. ጣዖታዊት ሮም ወደ ታሪክ በገባች ጊዜ ከዚያ ታሪክ ውስጥ ካሉት የእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ግንኙነት ሊኖራት ይገባል። ስለዚህ፣ ስሚዝ በ200 ዓ.ዓ. በሮምና በአይሁድ መካከል ቀጥተኛ ግንኙነት ባያገኝም እንኳ፣ ከስሚዝ ደንብ ጋር እስማማለሁ።

አሥራ አንድና አሥራ ሁለት ቁጥሮች በ217 ዓ.ዓ. በአንቲዮክስ ሶስተኛ ማግኑስ፣ ወይም “ታላቁ” ተመርቶ በነበረው የሴሉሲድ መንግሥት እና በንጉሥ ጳሌሜዎስ አራተኛ ፊሎፓቶር ተመርቶ በነበረው የግብፅ የጳሌሜያውያን መንግሥት መካከል የተካሄደውን የራፊያ ጦርነት ድልና ውጤቱን ያመለክታሉ። ይህ ጦርነት በቆይሌ-ሶርያ (ደቡባዊ ሰርያ) እና በደቡባዊ ፍልስጤም ላይ ለመቆጣጠር በጳሌሜያውያንና በሴሉሲዳውያን መንግሥታት መካከል በነበረው ትግል ወቅት ተካሄደ። የጳሌሜዎስ አራተኛ ፊሎፓቶር በራፊያ ያገኘው ድል ቆይሌ-ሶርያንና ደቡባዊ ፍልስጤምን ለአንድ ጊዜ በቁጥጥሩ ሥር እንዲቆዩ አስቻለው።

ጴናየም ጦርነት፣ ከዚያ ከአሥራ ሰባት ዓመት በኋላ በ200 ዓ.ዓ. የተከሰተው፣ የጴናየም ተራራ ጦርነት ወይም የፓኔያስ ጦርነት ተብሎም የሚታወቀው፣ በንጉሥ አንቲዮክስ ሦስተኛ የተመራው የሴሉሲድ መንግሥት እና በንጉሥ ቶላሚ አምስተኛ የተመራው የግብፅ የቶላሚ መንግሥት መካከል ነበር።

ከሠላሳ አንድ ዓመታት በኋላ፣ በ167 ዓ.ዓ.በ.፣ የአይሁድ ሃይማኖታዊ ልማዶችን ለመግፋትና የሄላናዊ ባህልን ለመጨን በሰሉቃውያን መንግሥት የተደረጉ ሙከራዎችን በመቃወም የተነሣው የአይሁድ ዓመፅ የሆነው የመቃብያን አመፅ፣ ዛሬ ዘመናዊቷ እስራኤል በሆነችው አገር ውስጥ በይሁዳ ክልል የምትገኘው ትንሽ ከተማ በሆነችው ሞዴይን ተጀመረ።

በጥያቄው የተጠቀሰው ክስተት፣ በአይሁድ ሕዝብ ላይ ጥብቅ የሄላናዊ ልማዶችን የጨነውን፣ የአይሁድ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችን መከልከልን እና በኢየሩሳሌም ያለውን ቤተ መቅደስ ማርከስን ጨምሮ፣ ዝነኛውን ግሪካዊ ሰሌውኪድ ገዥ አንቲዮክስ ፬ ኤፕፋኔስን ያካትታል። አዋጆቹን ለማስፈጸም በሞከረበት ጊዜ፣ አንቲዮክስ የአይሁድ ነዋሪዎችን ትእዛዙን እንዲፈጽሙ ለማስገደድ ወደ ልዩ ልዩ ከተሞችና መንደሮች ወኪሎችን ላከ።

በሞዴይን፣ ከሴሌውኪድ ባለሥልጣናት አንዱ የንጉሡን አዋጅ ለማስፈጸም መጥቶ፣ የአይሁድ ነዋሪዎች በአረማዊ ሥርዓቶች እንዲሰተፉና ለግሪክ አማልክት መሥዋዕት እንዲያቀርቡ አዘዘ። ማታትያስ የተባለ አንድ አረጋዊ የአይሁድ ካህን ይህን ትእዛዝ ለመፈጸም እንቢ አለ፤ መሥዋዕቱን ለማቅረብ ወደ ፊት የቀረበውን አይሁዳዊም ሆነ ያንን የሴሌውኪድ ባለሥልጣን ገደለ። ይህ የማታትያስና የቤተሰቡ የተቃውሞ ተግባር በሴሌውኪድ አገዛዝ ላይ የማካሄድን ዓመፅ መጀመሪያ ሆነ።

መጣጥያስ እና አምስቱ ልጆቹ፣ ይሁዳ መቃቤውን ጨምሮ፣ ወደ ተራሮች ሸሽተው በሴሉኪድ ኃይሎች ላይ የሸምቅ ውጊያ ጀመሩ። ዓመፁም በመጨረሻ በኃይልና በድጋፍ እየጠነከረ ሄደ፣ በሴሉኪዶች ላይ ለተከታታይ የወታደራዊ ድሎች አበቃ።

በክ.በ.ዓ. 167 በሞዴኢን የተከናወኑት ክስተቶች በአይሁድ ታሪክ ውስጥ ወሳኝ ዘመናዊ ነጥብ ነበሩ፤ ይህም የመቃብያን ዓመፅ መጀመሪያን እና በውጭ ግዛት ላይ ለሃይማኖታዊ ነፃነትና ለራስ-ገዝነት የተደረገውን ትግል ያመለክታሉ። በየሩሳሌም ያለው ሁለተኛው ቤተ መቅደስ እንደ ገና መቀደሱ፣ በሐኑካ ወቅት የሚከበረውን ታሪካዊ ክስተት የሚያመለክት ሲሆን፣ በክ.በ.ዓ. 164 ተከናወነ፤ ይህም ከቁጥር ሃያ ሦስት የ"ቃል ኪዳን" በፊት ሦስት ዓመት ነበር።

ኢየሩሳሌምንና ቤተ መቅደሱን እንደገና ከተቆጣጠሩ በኋላ መቃብያኖች ቤተ መቅደሱን ከአረማውያን እርኩሰቶች አጽድተው ወደ ተገቢው የሃይማኖት አገልግሎት መለሱት። እንደ ባህል መሠረት፣ መኖራውን ለአንድ ቀን ብቻ ለማብራት የሚበቃ አንድ ብቻ የተቀደሰ ዘይት ያለበት ትንሽ ዕቃ አግኝተው ነበር። በእውነቱ ግን፣ ስለዚያ ክስተት የዘመኑ የታሪክ ምስክር አንድም የለም፤ እንዲሁም ይህ የአይሁድ ተረት በጽሑፍ ሥነ ጽሑፍ ውስጥ የተገኘው እስከ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን ድረስ አልነበረም። እህት ዋይት ከእምነት የራቀችውን የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን ከካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ጋር ታነጻጽራለች፤ በተለይም ሁለቱም ቤተ ክርስቲያናት ሃይማኖታቸውን በሰው ልማዶችና ወጎች ላይ እንደሚመሠርቱ ታጠናክራለች። በጳጳሳዊቱ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ እንደሚገኙት ብዙ የተፈጠሩ ተአምራት ሁሉ፣ የአንድ ቀን ዘይት ለስምንት ቀን ቆየ የሚለው ተረትም ምንም የታሪክ ምስክር የለውም።

የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ አሥርኛው ቁጥር፣ የአርባኛው ቁጥር ሦስት ጦርነቶች ውስጥ የመጀመሪያውን ጦርነት ይለይታል፤ እኔም ከዚህ ቀደም እነዚህን ሦስት ጦርነቶች የ"ቀዝቃዛ ጦርነት" ጦርነቶች መሆናቸውን፣ እንዲሁም ሦስት በወኪል የሚካሄዱ ጦርነቶች መሆናቸውን አስቀድሜ ገልጬ ነበር። አንዲት እህት፣ ከእነዚህ ሦስት ጦርነቶች ሁለተኛው የሆነውን የዩክሬን ጦርነት እንደ "ቀዝቃዛ ጦርነት" መግለጫን ጠየቀች፤ ምክንያቱም እርሷ በትክክል እንደጠቆመችው ብዙ ሞትና ውድመት ተከስቶአልና። በቀደሙት ጽሑፎች እኔ እነዚህን ሦስት ጦርነቶች የ"ቀዝቃዛ ጦርነት" ጦርነቶች ብዬ የገለጽኳቸው፣ በራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ ታሪክ ዘመን ውስጥ ከሚከሰቱት ሦስቱ የዓለም ጦርነቶች እነዚህን ሦስት ጦርነቶች ለመለየት ነበር። እነዚህ ሦስት ጦርነቶች በወኪል የሚካሄዱ ጦርነቶች ናቸው፣ እንዲሁም በዚያ መንገድ ደግሞ ተገልጾል።

ከዚህ በኋላ በእነዚህ ጽሑፎች ውስጥ እነዚያን ሦስት ጦርነቶች "የአርባኛው ቁጥር ሦስቱ ጦርነቶች" ወይም የውክልና ጦርነቶች ብዬ ልጠራቸው እፈልጋለሁ፤ ይህም ሞቃት ጦርነትን እንደ ቀዝቃዛ ጦርነት በመለየት የሚፈጠረውን አለመጣጣም ለማስወገድ ነው። በእኔ ትርጓሜ መሠረት፣ የአርባኛው ቁጥር ሦስቱ ጦርነቶች የአርባኛው ቁጥር አካል የሆነውን የ1798 ጦርነት አያካትቱም፤ ነገር ግን ከዘመን መጨረሻ በ1989 ጀምሮ እስከ የአርባ አንደኛው ቁጥር የእሁድ ሕግ ድረስ ያሉትን ሦስት ጦርነቶች ብቻ ያመለክታሉ። እነዚህ ሦስቱ ጦርነቶች በበለጠ ትክክል የሚታወቁት እንደ የውክልና ጦርነቶች ነው፤ እነርሱም በሰሜኑ ንጉሥና በደቡብ ንጉሥ መካከል ባለው ጦርነት አውድ ውስጥ የሚፈጸሙ ሲሆን፣ በአርባኛው ቁጥር ታሪክ ውስጥ ይህ ጦርነት በካቶሊክነት (ሰሜኑ ንጉሥ) እና በኮሚኒዝም (ደቡብ ንጉሥ) መካከል ያለውን ጦርነት ይወክላል።

ከእነዚያ ሦስት ውጊያዎች መጀመሪያው በ1989 ካቶሊክነት በኮሙኒዝም ላይ ያገኘውን ድል ያመለክታል፤ ይህም በ1989 ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በአሜሪካ አንድነት ከተወካይ ሠራዊቱ ጋር ተባብሮ ሶቪየት ኅብረትን ሲጠርግ ሆኖ ነው፤ ሩስያ ግን፣ ራስዋ (ወይም “ምሽግዋ”) ሆኖ ቆይቶ ቀርታለች። አሁን ያለው የዩክሬን ጦርነት ደግሞ እንደገና በካቶሊክነትና በኮሙኒዝም መካከል ያለ ውጊያ ሲሆን፣ ጳጳሳዊ ሥርዓቱ የዩክሬን መንግሥትን በሩስያ ላይ እንደ ተወካዩ እየተጠቀመ ነው፤ ከዚህም ጋር የጳጳሳዊ ሥርዓቱ ቀድሞ የተጠቀመበት ተወካይ ኃይል የሆነው አሜሪካ፣ እንዲሁም የቀረው ዓለማዊ ምዕራባዊ ዓለም ሁሉ ድጋፍ ይሰጣሉ። ይህ ጦርነት በቁጥር አሥራ አንድና አሥራ ሁለት ውስጥ የተወከለ ሲሆን፣ ኮሙኒዝም (ሩስያ) በካቶሊክነት ላይ እንደሚያሸንፍ ያመለክታል።

ሦስተኛው ከእነዚያ ሦስት የወኪል ጦርነቶች መካከል በአሥራ አምስተኛው ቁጥር እንደ ፓኒየም ጦርነት ተወክሏል። ያ ጦርነት በጥቅም ወይም መንግሥት (የደቡብ ንጉሥ) እና በሴሉሲድ መንግሥት (የሰሜን ንጉሥ) መካከል ነበር። በዚያ ጦርነት የካቶሊክነት የወኪል ሠራዊት እንደ ገና ይኖራል ስቴትስ ናት።

በ1989 ዓ.ም. በተካሄደው የመጀመሪያው ጦርነት፣ የአሜሪካ የሪፐብሊካን ቀንድ ተወካይ ሠራዊት በጳጳስናው ተጠቅሞ የሶቪየት ኅብረትን የፖለቲካ መዋቅር ለማፍረስ ሥራ ላይ ውሏል፤ ራሱን (ሩሲያን) ግን ሳይነካ ተውቶታል። በሁለተኛው ጦርነት፣ እርሱም የዩክሬን ጦርነት ሲሆን፣ የናዚዎች ተወካይ ሠራዊት በሩሲያ ይሸነፋል። በሦስተኛው ጦርነት ደግሞ አሜሪካ፣ እንደገና የጳጳስናው ተወካይ ሠራዊት ሆና፣ የደቡብን ንጉሥ ታሸንፋለች።

ሶስቱ ጦርነቶች የ“እውነት” ፈርማን ይሸከማሉ፤ የመጀመሪያውና የመጨረሻው ጦርነቶችም በአሜሪካ አንድ የድል አድራጊ ተወካይ ሠራዊት ይከናወናሉ። በመጀመሪያው ጦርነት የደቡብ ንጉሥ ራስ ሳይጎዳ ቀረ፤ በሦስተኛውም ጦርነት የአሜሪካ ተወካይ ሠራዊት የደቡብ ንጉሥ ራስ ይሆናል። ሁለተኛው ተወካይ ሠራዊት ደግሞ በሁለተኛው ዓለም ጦርነት የጳጳሳዊ መንበር ተወካይ ሠራዊት ነበር። በሁለቱም ሁኔታዎች የናዚዝም ተወካይ ሠራዊት ተሸንፎ ነበር፤ ወደፊትም ይሸነፋል። ጳጳሳዊ መንበር ሦስት እጥፍ ኅብረት ከተፈጸመ በፊት፣ ማለትም ከአሥራ ስድስተኛው ቁጥር በፊት፣ ጠላቶቹን ሁሉ ፈጽሞ ታስገዛለች።

“ጳጳሚ [ፑቲን] ድልን በመልካም ሁኔታ ለመጠቀም የሚያስችለው አስተዋይነት አጥቶ ነበር። ስኬቱን በቀጥታ ተከትሎ ቢገፋ ኖሮ፣ ምናልባት የአንቲዮክስን መንግሥት በሙሉ ጌታ ሆኖ በተቆጣጠረ ነበር፤ ነገር ግን በጥቂት ማስፈራሪያዎችና በጥቂት ዛቻዎች ብቻ ረክቶ፣ ራሱን ለእንስሳዊ ምቹቶቹ ያልተቋረጠና ያልተገደበ መሻት ለመስጠት እንዲችል ሰላምን አደረገ። እንዲሁም ጠላቶቹን ካሸነፈ በኋላ፣ በገዛ ክፋቶቹ ተሸነፈ፤ ሊያቆም የቻለውን ታላቅ ስም ረስቶ፣ ዘመኑን በግብዣና በርኩሶት አሳለፈ።”

“ልቡ በስኬቱ ተነሥቶ ነበር፤ ነገር ግን በእርሱ የበረታ ከመሆን እጅግ የራቀ ነበር፤ ምክንያቱም እርሱን የተጠቀመበት ክብር-አልባ መንገድ የገዛ ሕዝቡ በእርሱ ላይ እንዲያምጹ አድርጎአል።” ኡርያ ስሚዝ፣ Daniel and the Revelation, 254.

የፑቲን ድል ፍጻሜውን እንደሚያመለክት ሁለተኛ ምስክር የሚሆነው፣ ከደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ንጉሥ ኦዘያን ጋር ነው፤ ልቡ ደግሞ በወታደራዊ ድሎቹ ምክንያት ከፍ ከፍ ብሎ ነበር፤ ከዚያም እንደ ጳጳሚ በመቅደሱ ውስጥ የካህናትን ሥራ ለማከናወን ፈለገ፤ በለምጽም ተመትቶ ወዲያውኑ ከሥልጣን ተወገደ። በዩክሬን ጦርነት ያገኘው የፑቲን ድል እንደ ደቡብ ንጉሥ (የአምላክ-አልባነት ንጉሥ) የፍጻሜውን መጀመሪያ ያመለክታል። ፍጻሜው በቁጥር አርባ የትንቢቱ የደቡብ ንጉሥ (ፈረንሳይ) መጀመሪያ ጋር ተመስሎ ቀርቦ ነበር፤ ይህም እንደ ጳጳሚ ሁሉ መሪነቱን የገለበጠ አብዮት እንደነበረ ያመለክታል። የፑቲን ፍጻሜ ደግሞ በሶቪየት ህብረት ፍጻሜ ተወክሎ ነበር፤ በዚያም መሪው (ጎርባቾቭ) ሶቪየት ህብረቱን ፈታ፣ ወዲያውኑም ከተባበሩት መንግሥታት ጋር ሥራ ተቀበለ፤ ይህም የዘመኑ መጨረሻ ዓለም-አቀፋዊ የአምላክ-አልባነት ምልክት፣ የደቡብ ንጉሥ ነው። ከፑቲን ድል በኋላ በዩክሬን፣ እርሱ ደግሞ በዋተርሎ በነፖሊዮንና በተከተለው

ስደት ተመስሎ ይታያል፤ እንዲሁም በንጉሥ አዝያን ለምጽና በተከተለው መገለል፤ እንዲሁም በጳሎሚ የስካር ፍጻሜና በ1989 የሶቪየት ህብረት ፍጻሜ ተመስሎ ይወከላል።

የፓኒየም ጦርነት በ200 ዓ.ዓ. ተካሄደ፤ በዚያውም ዓመት ሮም በግልጽ ሁኔታ በታሪክ ውስጥ ገባች። ወደ ትንቢታዊው ትረካ መግባቷ በቁጥር 16 የተወከለውን የኢየሩሳሌም መያዝ፤ በ63 ዓ.ዓ. የተፈጸመውን፤ ይቀድማል፤ በዚያን ጊዜ እርሷ በግብጽ ያለው ሕፃን ንጉሥ ጠባቂ እንደሆነች አወጀች። በቁጥር 40 ያለው ሦስተኛው ጦርነት፤ የሰሜንና የደቡብ ነገሥታትን የሚያካትት ሲሆን፤ ጳጳስናው እንደገና ራሱን በታሪክ ውስጥ ያስገባል፤ የሩስያ ጠባቂ እንደሆነ እያስመሰለ። በዚያው ጊዜ ደግሞ ሴሌውቆስ፤ በምሳሌው ውስጥ፤ በፓኒየም ጦርነት ጳሎሜዎስን አሸነፈ፤ እንዲሁም ይህ በቁጥር 40 የመጀመሪያና የመጨረሻ ጦርነቶች ውስጥ የጳጳስናው ወኪል ሠራዊት የሆነችው ዩናይትድ ስቴትስ “ግብጽን” (የደቡብን ንጉሥ) እንደምታሸንፍ ያመለክታል።

በክርስቶስ በፊት 200 ዓመት፤ ጢሮስ የሆነችው ጋለሞታ በቁጥር አሥራ ስድስት ያለው የእሁድ ሕግ ላይ ከሚፈጸመው ሦስት እጥፍ ኅብረት በፊት የዝሙትዋን መዝሙሮች መዘመር ስትጀምር፤ ጳጳስናን በምሳሌያዊ ሁኔታ እናገኛለን። በተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ አሜሪካ በተባበሩት መንግሥታት ላይ ድል ትነሣለች፤ በዚህም ከአሥሩ ነገሥታት መካከል ዋናው ንጉሥ የመሆንዋን ስፍራ ታረጋግጧለች። በእሁድ ሕግ ጊዜ የሚፈጸሙት የሦስት እጥፍ ኅብረት ተለዋዋጭ ኃይሎች ሁሉ፤ ከቁጥር አሥራ ስድስት በፊት ተወስነው ናቸው።

እንደ ተባበሩት መንግሥታት የተወከለው የዘንዶው ኃይል የፖለቲካ መዋቅር በአሥራ ስድስተኛው ቁጥር መሠረት የራሱን የፖለቲካ መዋቅር ለአውሬው ለመስጠት ይስማማል፤ ነገር ግን ይህን ከማድረግ በፊት ጳጳስና የዘንዶውን ሃይማኖት ያሸንፋሉ። አረማዊነት እንደገና አንድ ጊዜ ሊወገድ ይገባል። ፕሮቴስታንቲዝም በሬገን ዘመን፤ በአርባኛው ቁጥር የመጀመሪያው ጦርነት ውስጥ ተወግዶ ነበር፤ እንዲሁም በመጨረሻው ረጥብሊካን ፕሬዚዳንት ዘመን የዘንዶው ሃይማኖት ደግሞ፤ እንደ 508 ዓመት እንደ ሆነው፤ ለካቶሊክ ሃይማኖት ተገዥ ይደረጋል። ጳጳስና በዙፋን ላይ እንዲቀመጡ የሚነሣውን ማንኛውም ሃይማኖታዊ ተቃውሞ የማስወገድ ሂደት በሬገን ዘመን ተጀመረ፤ እና በትራምፕ ዘመን ይፈጸማል። የተሳሳተ ፕሮቴስታንቲዝም በካቶሊክነት ላይ ያቆመው ተቃውሞ በአርባኛው ቁጥር የመጀመሪያው ጦርነት ውስጥ ተወግዶ ነበር፤ የመናፍስታዊነትም ተቃውሞ በአርባኛው ቁጥር የመጨረሻው ጦርነት ውስጥ ይወገዳል።

በዚያው ውስብስብ የሰብዓዊ ክስተቶች መስተጋብር ውስጥ፤ ከእምነት የራቀ ፕሮቴስታንቲዝም በራዲዎ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ላይ በተጠቀሱት አሥሩ ነገሥታት ላይ ራሱን እንደ ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ ባለሥልጣን ማቋቋም ይገባዋል። ስለዚህ፤ የፓኒየም ጦርነት የሚያመለክተው ከቁጥር አሥራ ስድስት የእሁድ ሕግ በፊት በቅርቡ፤ ዩናይትድ ስቴትስ በተባበሩት መንግሥታት ላይ ሲያሸንፍ ያለውን ጊዜ ነው።

በትንቢት ውስጥ የተመሠረተ ሕግ እንዲህ ይላል፤ ዘንዶው፤ አውሬው እና ሐሰተኛው ነቢይ እያንዳንዳቸው ለራሳቸው የተለየ ትንቢታዊ ባሕርይ አላቸው። ከእነዚያ ትንቢታዊ ባሕርያት አንዱ ይህ ነው፤ አውሬው (ካቶሊካዊነት) ሁልጊዜ በትንቢት ውስጥ በሮም ከተማ ውስጥ የሚገኝ ነው። ሐሰተኛው ነቢይም ሁልጊዜ በትንቢት ውስጥ በአሜሪካ ውስጥ የሚገኝ ነው። ነገር ግን ስለ ዘንዶው፤ ዘንዶው በትንቢት ውስጥ የሚገኝበትን ስፍራ የሚገልጽ ባሕርይ ሁልጊዜ የሚንቀሳቀስ መሆኑ ነው። ዘንዶው በሰማይ ጀመረ፤ ከዚያም ወደ ኤደን ገነት መጣ፤ በመጨረሻም ዘንዶው በግብፅ ይገኛል።

ተናገርም እንዲህም በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፤ በወንዞች መካከል ተኝቶ ያለው፤ “ወንዜ የራሴ ነው፤ ለራሴም ፈጠርሁት” ያለው ታላቁ ዘንዶ፤ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ሆይ፤ እነሆ፤ በአንተ ላይ ነኝ። ሕዝቅኤል 29፡3።

የዘንዶው ትንቢታዊ ስፍራ ይንቀሳቀሳል። በዮሐንስ ዘመን፣ የዘንዶው መቀመጫ፣ ዙፋኑን የሚወክል ይህ፣ በዴርጋሞን እንዳለ ታውቆ ነበር።

ለፐርጋሞንም ቤተ ክርስቲያን መልአክ ዳፍ፤ ሁለት የተሳለ ስለታም ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፣ የምትኖርበትንም ስፍራ አውቃለሁ፣ ይህም የሰይጣን ዙፋን ያለበት ስፍራ ነው፤ ስሜንም አጥብቀህ ይዘሃል፣ በእናንተም መካከል ሰይጣን በሚኖርበት ስፍራ፣ ታማኝ ምስክራ የሆነ አንጢጳስ በተገደለባቸው ቀኖች እንኳ በእምነቴ አልካድህም። ራእይ 2፡12-13።

የአረማዊት ሮማ ልማድ ከእነርሱ ጋር የተያያዙ የአረማውያን አማልክትን ሁሉ ወደ ሮማ ከተማ መልሶ ማምጣትና በፓንቴዎን ቤተ መቅደስ ውስጥ መወከል ነበር። ስለዚህ ነው ዳንኤል “የመቅደሱ ስፍራ ተደፍቶ ተጣለ” ብሎ የሚመዘግበው። የአረማዊት ሮማ መቅደስ ስፍራ በ330 ዓ.ም. በቆስጠንጢኖስ የተደፈቀችው የሮማ ከተማ ነበረች፤ ነገር ግን በሮማ “ውስጥ” የነበረው መቅደስ ፓንቴዎን ቤተ መቅደስ ነበር፤ Pan-Theon ማለት “የአማልክት ሁሉ ቤተ መቅደስ” ማለት ነው። ሮማውያን የሰይጣን ዙፋን ስፍራን ከዴርጋሞን ወደ ፓንቴዎን ቤተ መቅደስ አዛወሩ። ሲስተር ዋይት አረማዊት ሮማ ዘንዶው መሆኗን ታስታውቀናለች።

“ስለዚህ ዘንዶው በመጀመሪያ ደረጃ ሰይጣንን ቢወክልም፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊቱ ሮም ምልክት ነው።” The Great Controversy, 439.

ሕዝባዊ አማልክትን የሚያመልክ ሮም ወደ አሥር መንግሥታት ተከፈለ፤ ፈረንሳይም በፈረንሳይ አብዮት ወቅት የግብፅን እምነት-አልባነት ሲያስገባ የደቡብ ንጉሥ ሆነች። እስከ 1917 ድረስ ዘንዶው ከፈረንሳይ ወደ ፍሊያ ተንቀሳቀሰ። ቁጥር አሥር 1989ን ይወክላል፤ ቁጥሮች አሥራ አንድና አሥራ ሁለትም “የድንበሩን” ጦርነቶች (ራፊያና ዩክሬን) ይወክላሉ፤ የፓኒያም ጦርነትም በቁጥር አሥራ ስድስት ውስጥ ሦስትዮሽ ኅብረትን ስታረጋግጥ ጳጳሳትነት የምታከናውነውን ሦስተኛ እርምጃ ይወክላል። ይህም የቁጥር አርባን ስውር ታሪክ ይወክላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

ኢየሱስም ወደ ቂሃርያ ፊልጶስ [ፓኒያም] ዳርቻ በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፡- “እኔ የሰው ልጅ እንደ ሆንሁ ሰዎች ማን እንደሚሉኝ ትላላችሁ?” ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፡- “አንዳንዶች ዮሐንስ መጥምቅ ነህ ይላሉ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎች ደግሞ ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነህ ይላሉ” አሉት። እርሱም፡- “እናንተስ እኔን ማን ነኝ ትላላችሁ?” አላቸው። ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ፡- “አንተ ክርስቶስ ነህ፣ የሕያው አምላክ ልጅ” አለ። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- “ስምዖን ባርዮና ሆይ፣ ብፁዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ በሰማያት ያለ አባቴ እንጂ ሥጋና ደም አይደለምና። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፣ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አያሸንፉላችኋል። የሰማይንም መንግሥት ቁልፎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።” ከዚያም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። ከዚያ ጊዜ ጀምሮም ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ እንዳለበት፣ ከሸማግሌዎችና ከካህናት አለቆች እንዲሁም ከጳጳሮች ብዙ መከራ መቀበል እንዳለበት፣ መገደልም እንዳለበት፣ በሦስተኛውም ቀን እንደሚነሣ ለደቀ መዛሙርቱ ማሳየት ጀመረ። ማቴዎስ 16፡13-21።